

грѣхове, които неможат лесно да сѫ докажат и опишат: защото та вѣше предала себе си въ мръсното кѣркарство, та срама вѣше изгубила, скромта почест продавала съ цѣнъ, и вѣше сѫ предала на обичнароднъ вѣснотъ. Нейната кѫща вѣше нечестива школа, гдѣто сѫ учеха сичките беззаконія, гдѣто сѫ изсбиха много тѣла и сѫ погубиха много човѣчески души. Та вѣше покрила съ безчестіе рода си, скроите родители и сичкий градъ Наинскій, та вѣше проклетство и смрадна парга на сичкий градъ. За тѣй и та като помислела скроите тешки грѣхове плакала недѣшно, и дѣмала: ахъ окаленна азъ грѣшница! за таквози ли безчестіе ма роди майка ми и ма отхрани, да стана смѣха и укореніе, да потъпча моѧ честь, да изгубѣ моя срамъ, да уране сърцето на моите родители, и да не мога да гледамъ скѣта. Охъ грѣшна азъ! гдѣ да намерѣ г҃ютстѣ темнотѣ да сѫ искриа, като направихъ тѣлото си къщѣ на сичките мръсоты и погубихъ душатѣ си.

Тѣй като оплакала скроите грѣхове, паднала на Христовите крака, и дѣмала съ плачъ: господи, какъ да погледна на твоето свѣтло лице съ моите грѣшни очи, и какъ да цалда твоите пречисти крака съ моите нечисти уста? но понеже си милостивъ и дошелъ си да спасешь грѣшните и блѣдниците, молистиа спаси и мене, въскреси грѣшнатѣ ми душа, като Лазара отъ гроба, погледни на моите слезы, и послышай моите взѣдышанія. Господи, моите грѣхове сѫ много, но и твоата милост е вѣкрайна, помилвай ма и прости ма.

Тога христосъ като видѣкъ нейното чисто покаяніе, нейната вѣръ и нейните слезы прости а, и рече: иди съ миръ. Видите ли колко е гнѣсно кѣркарството и колко заслѣплена човѣшка, да не гледа нити бога нити хората, но да тича като сѣпа въ погибелнѣтъ имъ. На таквизи хора богъ много сѫ гнѣви, и дѣржи остаръ какачъ на срѣча имъ, ангелите отвращатъ отъ тѣхъ лицата си, да не гледатъ гнѣсните имъ работи, а дѣволите сѫ веселѣти. Нали за таквии грѣхъ погина Содомъ, Гоморъ, Троа и Сихемъ. Нали за този грѣхъ и самия блѣдникъ сѫ съсипва: изгубва здравието си, хѣбостътъ си, гледаніе на очите си, сладкія си гласъ, юкостътъ си, силата си, и става като покланялъ цвѣти. Но за да сѫ очисти човѣкъ отъ тѣзи мръсотѣ, нѣма други колай, освенъ да вѣга отъ този грѣхъ, и да сѫ измѣй съ покаяніе, исповѣданіе и слезы. О наша многогрѣшна душа! съвѣдистъ отъ грѣха съвѣди, припадни на покаяніе като днешната блѣдница, пролей слезы предъ бога като неа, и тога богъ е готовъ да та прости като види твоето истинно покаяніе.

О скѣщенници слуги божии, които стѣ прѣели отъ бога власть, да разверзвате човѣческите грѣхове, погледайте на Иисуса Христа какъ прѣмва грѣшните съ кротостъ и ги проправи, тѣй прѣмвайте и